

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 703

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 iulie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 60 din 25 februarie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (7) raportat la art. 38 ¹ din Legea farmaciei nr. 266/2008, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 243/2020 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008.....	2–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.125. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.314/2004 privind asigurarea de către Ministerul Apărării Naționale a școlarizării, în instituții de învățământ din România, a personalului aparținând armatelor străine	5–7
1.906. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea derogării pentru unele specii din fauna sălbatică	8–9
4.653. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru modificarea și completarea Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 3.020/2024	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 227 din 16 iunie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60

din 25 februarie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (7) raportat la art. 38¹ din Legea farmaciei nr. 266/2008, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 243/2020 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (7) raportat la art. 38¹ din Legea farmaciei nr. 266/2008, excepție ridicată de Farmacia Precizia S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 29.094/197/2018 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.281D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, în esență, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, deoarece din lecturarea tuturor dispozițiilor care vizează noțiunile angro și en détail se poate stabili în ce situații se pot aplica sancțiuni contravenționale pentru desfășurarea activităților de distribuție angro, respectiv prin eliminarea celorlalte situații prevăzute de art. 2 alin. (7) din Legea nr. 266/2008, astfel că textul criticat este clar și previzibil, fiind aplicat în manieră unitară tuturor persoanelor care se află în aceeași situație.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 20 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 29.094/197/2018, **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (7) raportat la art. 38¹ din Legea farmaciei nr. 266/2008**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Farmacia Precizia S.R.L. din Brașov într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat de autoarea excepției de neconstituționalitate împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Brașov prin care s-a respins cererea de anulare a procesului-verbal de contravenție întocmit de Agenția Națională a Medicamentului și Dispozitivelor Medicale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că Legea nr. 266/2008,

care constituie temeiul sancționării sale, nu cuprinde o definiție (cu caracter de reglementare) a noțiunilor „*en détail*” și „*angro*”. Or, pentru a putea constitui temei al sancționării, legea contravențională incriminatorie trebuie în mod obligatoriu să fie precisă sau cel puțin previzibilă, aspect neîntâlnit în cauză. Astfel, definirea de către legiuitor a celor două noțiuni în cuprinsul Legii nr. 266/2008 era una imperativă, atât prin prisma reglementării persoanelor care efectuează operațiunile juridice de vânzare și eliberare a medicamentelor, cât, mai ales, prin prisma reglementării pragului cantitativ care delimitează vânzarea angro de cea en détail. Este de neconceput ca, în lipsa unor astfel de elemente, instanțele care analizează conținutul constitutiv al contravenției reglementate de art. 2 alin. (7) din Legea nr. 266/2008 să se raporteze la sintagme vădit subiective și lipsite de concretețe juridică, precum cantități „mai ridicate”.

6. Se mai susține că Legea nr. 266/2008 nu interzice distribuția en détail către persoane juridice, ci doar o exclude pe cea angro de către farmaciile care nu au circuit închis. Or, nici textul de lege criticat și nici Legea nr. 266/2008, în ansamblul său, nu prevăd un prag cantitativ în funcție de care să fie calificată o operațiune realizată de un profesionist ca fiind angro sau en détail. Or, unde legea nu distinge, nici noi nu trebuie să distingem. Este inadmisibil ca actul normativ care incriminează contravenția reținută în procesul-verbal de sancționare, respectiv Legea nr. 266/2008, să nu ofere o definiție a acestor noțiuni, cel puțin prin instituirea unui prag cantitativ. Pentru a califica o operațiune comercială ca fiind angro sau en détail este necesar să se aibă în vedere nu numai persoanele implicate în operațiunea juridică, ci și cantitatea vândută și prețul de vânzare al produselor. Or, aceste elemente esențiale nu sunt oferite de niciun text de lege, fiind total ignorate de legiuitor în cuprinsul actului normativ incriminator.

7. Potrivit principiului latin de drept *nulla poena sine lege* (nicio pedeapsă fără lege), atât timp cât legea este neclară, aplicarea unei sancțiuni, precum amenda de 50.000 lei și retragerea autorizației de funcționare, este lipsită de orice fundament. În mod evident, îi revine legiuitorului sarcina de a reglementa valoarea prag cantitativă pentru a delimita noțiunile „angro” și „en détail” și gravitatea vătămării rezultate din comiterea faptei contravenționale. Astfel, dispozițiile de lege criticate sunt în mod evident neprevizibile și nepredictibile, conducând la incidența lor cu privire la unele situații ce nu pot fi anticipate de persoanele acuzate de comiterea lor, cu consecința directă a aplicării unor sancțiuni abuzive, pe criterii neobiective și arbitrării.

8. Procedura contravențională este asimilată de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale

și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului cu procedura penală, astfel încât celei dintâi îi sunt aplicabile inclusiv prevederile art. 23 alin. (12) din Constituție și ale art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acestea consacră principiul legalității incriminării și pedepsei (*nullum crimen, nulla poena sine lege*) și principiul potrivit căruia legea (penală și, implicit, contravențională) nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie. Legea trebuie să definească în mod clar conținutul constitutiv al contravențiilor, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa și care este sancțiunea pe care o poate primi.

9. În accepțiunea Curții Europene a Drepturilor Omului, semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului de lege. Textele de lege criticate nu respectă standardul de claritate și predictibilitate cerut de Constituția României și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

10. Potrivit art. 36 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie. Astfel, în elaborarea actelor normative, legiuitorul trebuie să se asigure că folosirea termenilor se realizează într-un mod riguros, prin definirea clară a acestora.

11. Curtea Constituțională a statuat că o noțiune legală poate avea un conținut și înțeles autonome diferite de la o lege la alta, cu condiția ca legea care utilizează termenul respectiv să îl și definească, în caz contrar, destinatarul normei este acela care va stabili înțelesul acelei noțiuni, de la caz la caz, printr-o apreciere care nu poate fi decât una subiectivă și, în consecință, discreționară (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 390 din 2 iulie 2014, paragraful 31).

12. Așadar, comportamentul interzis trebuie impus de către legiuitor chiar prin lege, neputând fi dedus, eventual, din raționamente ale judecătorului de natură să substituie normele juridice. Marja de apreciere a legiuitorului în incriminarea unor fapte de natură contravențională nu este absolută, fiind limitată de principiile, valorile și exigențele constituționale.

13. În final, se arată că, potrivit art. 1 alin. (5), respectarea Constituției este obligatorie, de unde rezultă că Parlamentul nu își poate exercita competența de incriminare și de dezincriminare a unor fapte contravenționale decât cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 15 ianuarie 2014).

14. **Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (7) raportat la art. 38¹ din Legea farmaciei nr. 266/2008, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2015, dispoziții modificate prin Ordonanța Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 24 august 2018, care aveau următorul conținut:

— Art. 2 alin. (7): „*Vânzarea și eliberarea medicamentelor se fac numai en détail, cu excepția medicamentelor eliberate prin farmaciile cu circuit închis, a medicamentelor care, potrivit reglementărilor legale, sunt destinate truselor de urgență, precum și a medicamentelor destinate unei unități medicale autorizate care nu deține în structură o farmacie cu circuit închis. Excepție fac farmaciile și oficiile locale de distribuție din sistemul penitenciar unde, conform reglementărilor interne, se realizează eliberarea medicamentelor, produselor parafarmaceutice, consumabilelor și a altor produse destinate asigurării asistenței medicale pentru deținuți, conform legislației execuțional penale.*”;

— Art. 38¹: „*Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei și anularea autorizației de funcționare desfășurarea de către unitatea farmaceutică a activităților de distribuție angro, altele decât cele prevăzute la art. 2 alin. (7).*”

19. Dispozițiile criticate au fost modificate prin Legea nr. 243/2020 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.042 din 6 noiembrie 2020. Însă, în considerarea Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, în baza căreia Curtea Constituțională analizează dispoziții din legi sau ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, obiectul prezentei excepții îl reprezintă dispozițiile art. 2 alin. (7) raportat la art. 38¹ din Legea nr. 266/2008, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 243/2020, întrucât acestea au fost aplicate în cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate.

20. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepsei, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

și art. 124 alin. (3) privind independența justiției. De asemenea, se invocă încălcarea dispozițiilor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 7 privind legalitatea pedepsei din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 2 alin. (7) din Legea nr. 266/2008 instituie regula potrivit căreia vânzarea și eliberarea medicamentelor se fac numai en détail, prevăzând expres și limitativ anumite excepții de la această regulă. Dispozițiile art. 38¹ din același act normativ reglementează contravenția pentru nerespectarea regulii instituite de art. 2 alin. (7) și sancțiunea acesteia.

22. Autoarea excepției de neconstituționalitate consideră, în esență, că textele criticate sunt neconstituționale, deoarece nu definesc noțiunea „en détail” și nu prevăd cu un prag cantitativ și valoric de medicamente vândute sau eliberate care să delimiteze această noțiune de cea de „angro”.

23. Cu privire la aceste critici, Curtea reține că aspectele invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a legii de către instanțele judecătorești și nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției.

24. Astfel, interpretarea normelor juridice este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii situației de fapt concrete din cauză, iar instanța de judecată este ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice. Așa cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa (Decizia nr. 144 din 13 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 292

din 16 aprilie 2019, paragraful 68), în conformitate cu principiile enunțate în teoria generală a dreptului, norma juridică se interpretează în mod sistematic, prin coroborare cu alte dispoziții normative, care țin de aceeași instituție juridică sau de aceeași ramură de drept. Rațiunea procedeele sistemice de interpretare se întemeiază pe natura sistemică a ansamblului normelor de drept, în care normele se află într-o legătură funcțională.

25. În concluzie, dispozițiile criticate nu pot fi analizate în mod individual, izolat, ci se vor interpreta în mod sistematic, prin coroborare și cu celelalte acte normative aplicabile domeniului din care fac parte, și anume distribuția de medicamente (cum este Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015).

26. Prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. De altfel, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Referitor la conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare, interpretarea, respectiv aplicarea legii, Curtea Constituțională a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009, sau Decizia nr. 164 din 21 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 25 septembrie 2024, paragraful 20).

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (7) raportat la art. 38¹ din Legea farmaciei nr. 266/2008, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 243/2020 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 4/2018 pentru modificarea și completarea Legii farmaciei nr. 266/2008, excepție ridicată de Farmacia Precizia S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 29.094/197/2018 al Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru aprobarea normelor de aplicare
a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.314/2004
privind asigurarea de către Ministerul Apărării Naționale
a școlarizării, în instituții de învățământ din România,
a personalului aparținând armatelor străine**

Pentru aplicarea prevederilor art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.314/2004 privind asigurarea de către Ministerul Apărării Naționale a școlarizării, în instituții de învățământ din România, a personalului aparținând armatelor străine, în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul apărării naționale, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Normele de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.314/2004 privind asigurarea de către Ministerul Apărării Naționale a școlarizării, în instituții de învățământ din România, a personalului aparținând armatelor străine, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.129/2005 pentru aprobarea „I.M.-5/1, Norme privind planificarea, organizarea și desfășurarea pregătirii personalului armatelor străine în instituții de învățământ din România”^{*)}.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru,
ministrul apărării naționale,
Liviu-Ionuț Moșteanu

București, 21 iulie 2025.
Nr. M.125.

^{*)} Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.129/2005 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

ANEXĂ

NORME

de aplicare a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.314/2004 privind asigurarea de către Ministerul Apărării Naționale a școlarizării, în instituții de învățământ din România, a personalului aparținând armatelor străine

Art. 1. — (1) Activitățile de pregătire a personalului armatelor străine în instituții și unități militare de învățământ aparținând Ministerului Apărării Naționale, denumit în continuare *MApN*, reprezintă activități de cooperare internațională în domeniul apărării și se gestionează conform prevederilor Directivei de cooperare internațională în domeniul apărării.

(2) Structurile care asigură coordonarea și finanțarea instituțiilor și unităților militare de învățământ sunt denumite în continuare *structuri coordonatoare*.

(3) Dacă tratatele internaționale încheiate în domeniul militar nu prevăd altfel, prin *personal al armatelor străine* se înțelege personal militar și civil, studenți și elevi aparținând ministerelor apărării sau similare acestora din străinătate, denumite în continuare *beneficiari externi*.

Art. 2. — (1) Direcția generală management resurse umane, denumită în continuare *DGMRU*, este structura care coordonează activitatea de cooperare internațională în domeniul pregătirii personalului armatelor străine în instituții și unități militare de învățământ și are următoarele responsabilități:

a) elaborează anual, până la data de 15 ianuarie, oferta de cursuri care pot fi accesate de personalul armatelor străine în anul calendaristic următor, pe baza informațiilor puse la dispoziție de structurile coordonatoare conform prevederilor art. 3 lit. b) din prezentele norme, cu excepția ofertelor de cursuri ale structurii specializate a Direcției generale de informații a apărării;

b) editează și publică anual, până la data de 30 ianuarie, pe site-ul de internet, în limba engleză, catalogul de cursuri, denumit în continuare *Courses Catalogue*;

c) editează și transmite anual, până la data de 30 ianuarie, după caz, prin Secția legături externe pentru apărare, denumită în continuare *SLEA*, și prin Serviciul atașatura apărării, denumit în continuare *SATAp*, catalogul de cursuri adresate personalului din Armata Republicii Moldova și *Courses Catalogue* pentru ceilalți parteneri externi și solicită transmiterea cererii de locuri pe aceleași canale de comunicare, până la data de 1 mai;

d) elaborează, prin consultare cu structurile coordonatoare, pe baza solicitărilor primite de la beneficiarii externi și a ofertei, și înaintează spre aprobare ministrului apărării naționale, cu avizul Direcției cooperare internațională în domeniul apărării, denumită în continuare *DCIDA*, până la data de 30 mai, Planul de pregătire a personalului armatelor străine în instituții și unități de învățământ, denumit în continuare *PPT*, mai puțin formele de pregătire din ofertele de cursuri ale structurii specializate a Direcției generale de informații a apărării;

e) informează beneficiarii externi despre cursurile și locurile aprobate de ministrul apărării naționale prin *PPT* și despre motivele pentru care nu au fost alocate locuri la anumite cursuri solicitate de aceștia;

f) transmite la structurile coordonatoare extrase din *PPT*, în termen de cel mult cinci zile de la aprobarea acestuia;

g) elaborează, negociază și semnează programele de cooperare în domeniul pregătirii personalului, conform prevederilor tratatelor internaționale în domeniu, pe care le trimite la *DCIDA* și la structurile coordonatoare;

h) participă împreună cu structurile coordonatoare, dacă este cazul, la negocierea planurilor bilaterale de cooperare în domeniul apărării, denumite în continuare *PBC*, în care sunt prevăzute activități de pregătire profesională a personalului;

i) ține evidența participanților la cursuri, inclusiv cele acreditate NATO, și monitorizează execuția *PPT*, pe baza informațiilor introduse de structurile coordonatoare și de instituțiile militare de învățământ în modelele de situații postate pe portalul de lucru colaborativ al *DGMRU* din rețeaua privată de date a *MApN*, denumit în continuare *PLC*, cu excepția participanților la cursurile organizate de structura specializată a Direcției generale de informații a apărării;

j) elaborează analize periodice privind pregătirea personalului partenerilor externi în instituții și unități militare de învățământ ale *MApN*;

k) participă la întâlniri cu reprezentanții militari ai beneficiarilor externi pentru discutarea aspectelor privind cooperarea în domeniul pregătirii personalului;

l) desemnează persoana responsabilă de gestionarea activității de primire la cursuri în țară a personalului partenerilor externi și transmite datele de contact ale acestora la structurile coordonatoare, la *SATAp* și la *SLEA*;

m) analizează, împreună cu structurile coordonatoare și, după caz, cu *DCIDA*, solicitările suplimentare de cursuri și locuri față de cele aprobate prin *PPT*, primite de la beneficiarii externi, în funcție de prioritățile de cooperare internațională, de procedura prevăzută de tratatele internaționale referitoare la acest aspect, precum și de disponibilitatea locurilor și fondurilor;

n) aprobă solicitările suplimentare de locuri la cursuri în limita sumei aprobate de ministrul apărării naționale prin *PPT*;

o) instruește personalul din structurile coordonatoare și din instituțiile militare de învățământ desemnat să gestioneze activitățile de primire la cursuri a personalului armatelor străine cu privire la aplicarea prevederilor actelor normative specifice și ale tratatelor internaționale cu incidență în domeniu, semnate de *MApN* cu partenerii externi;

p) propune ministrului apărării naționale limita plafonului valoric pentru hrănire, prevăzut la art. 4 lit. b) din Hotărârea Guvernului nr. 1.314/2004 privind asigurarea de către Ministerul

Apărării Naționale a școlarizării, în instituții de învățământ din România, a personalului aparținând armatelor străine.

(2) *Courses Catalogue* cuprinde date generale, sintetice, privind:

a) istoria, geografia, cultura, regimul politic și Armata României;

b) modele ale documentelor de solicitare a locurilor și de înscriere la curs a persoanelor nominalizate;

c) scurt istoric al fiecărei instituții militare de învățământ;

d) informații despre fiecare curs: denumirea, scopul, conținutul, perioada de desfășurare a cursului, criteriile de selecție, condițiile financiare, datele de contact ale persoanei desemnate de instituția de învățământ să gestioneze primirea cursanților străini, precum și alte informații relevante.

(3) Solicitățile de locuri la cursuri ajunse la alte structuri sau direct la instituțiile organizatoare se transmit la *DGMRU* în termen de cel mult 5 zile de la primirea acestora de la beneficiarii externi, cu excepția celor adresate Direcției generale de informații a apărării, care se gestionează separat.

(4) Propunerea plafonului valoric la care se face referire la alin. (1) lit. p) se fundamentează ținând cont de:

a) prețul mediu al serviciilor specifice pentru care sunt acordate;

b) quantumul unor indemnizații similare acordate de către NATO sau alte țări din regiune cursanților străini;

c) quantumul indemnizațiilor similare plătite personalului român participant la activități organizate în țările de proveniență ale cursanților străini.

(5) Prin *partener extern* se înțelege acel beneficiar extern, conform definiției de la art. 1 alin. (3), cu care *MApN* se află într-o relație de parteneriat asumată printr-un tratat internațional de cooperare aflat în vigoare și al cărui stat de proveniență nu se află în categoria celor față de care se impune adoptarea unei atitudini neutre, rezervate sau precaute, conform priorităților de cooperare internațională în domeniul apărării. Partenerii externi care nu au încheiate cu partea română tratate internaționale cu aplicabilitate în domeniul pregătirii suportă costurile aferente participării la formele de pregătire solicitate.

Art. 3. — Structurile coordonatoare au următoarele responsabilități:

a) desemnează persoana responsabilă de gestionarea activității de primire la cursuri a personalului armatelor străine și transmit datele de contact ale acestora la *DGMRU* și la instituțiile și unitățile militare de învățământ;

b) analizează, verifică și validează, până la data de 30 noiembrie, oferta de cursuri încărcată în *PLC* de către instituțiile și unitățile militare de învățământ din subordine și încarcă în *PLC* documentele prin care directorul de program major a aprobat această ofertă;

c) transmit la *DCIDA*, conform reglementărilor în vigoare, cursurile aprobate prin *PPT*, aspectele referitoare la obligațiile financiare ale părților și punctele de contact din cadrul instituției sau unității militare de învățământ responsabile de organizarea și desfășurarea activității, pentru includerea acestora în *PBC*;

d) planifică și asigură fondurile necesare acoperirii cheltuielilor de școlarizare, hrănire, cazare și transport intern și internațional, după caz, pentru cursurile aprobate prin *PPT*;

e) includ în Planul de activități internaționale cursurile aprobate prin *PPT*;

f) dispun măsuri pentru testarea online la limba engleză, cu avizul și conform procedurii emise de *DGMRU*, a persoanelor care nu dețin certificat conform Acordului de standardizare (*STANAG*) NATO 6001, Language proficiency levels, dar care au fost nominalizate de partenerii externi pentru participarea la cursuri pe locurile oferite;

g) transmit la instituțiile militare de învățământ extrase din PBC sau din proiectele PBC, până la semnarea acestora;

h) aprobă rapoartele de primire a personalului armatelor străine la cursuri organizate de instituțiile din subordine sau coordonare.

Art. 4. — (1) Instituțiile și unitățile militare de învățământ au următoarele responsabilități:

a) desemnează persoana responsabilă de gestionarea activității de primire la cursuri a personalului armatelor străine și transmit datele de contact ale acesteia la DGMRU și la structura coordonatoare;

b) încarcă în PLC, până la data de 30 octombrie, conform modelelor puse la dispoziție de DGMRU, oferta de cursuri care pot fi accesate de personalul armatelor străine, precum și documentele prin care aceasta a fost aprobată de comandantul instituției sau unității de învățământ, cu respectarea reglementărilor privind protecția informațiilor clasificate;

c) solicită partenerilor externi, cu cel puțin 90 de zile înainte de începerea cursului, prin intermediul punctelor de contact sau al SLEA, după caz, transmiterea datelor și documentelor de înscriere a persoanelor nominalizate să participe la cursurile și pe locurile aprobate de ministrul apărării naționale;

d) verifică dacă documentele de înscriere, respectiv formularul de înscriere, certificatul de competență lingvistică și copia pașaportului, sunt complete și corecte și dacă persoanele nominalizate îndeplinesc condițiile de participare la curs, iar, în caz contrar, solicită corectarea erorilor;

e) întocmesc și transmit, prin e-mail la punctul de contact din PBC sau la SLEA, informând totodată și SATAp, cu cel puțin 45 de zile înainte de începerea cursului, invitația de participare la curs a persoanei nominalizate care îndeplinește criteriile de selecție;

f) întocmesc și înaintează spre aprobare rapoartele de participare a personalului armatelor străine la cursuri, conform reglementărilor specifice activităților de cooperare internațională în domeniul apărării;

g) înmatriculează cursanții străini la cursuri, conform reglementărilor specifice în vigoare;

h) acordă asistență cursanților străini, după caz, în ceea ce privește elaborarea documentelor necesare pentru prelungirea dreptului de ședere pe teritoriul României și depunerea acestora la autoritățile naționale competente;

i) elaborează, actualizează și publică pe pagina de internet proprie, în limba engleză, Information Package, care cuprinde: informații despre instituția de învățământ și locația acesteia, detalii administrative și date de interes referitoare la servicii bancare, medicale, turistice, de agrement, de comunicații, de urgență și altele asemenea;

j) solicită aprobarea autorităților competente ale NATO privind participarea la cursuri acreditate NATO a personalului din state nonpartenere NATO;

k) asigură cazarea, hrănirea și transportul intern și internațional al cursanților străini, conform obligațiilor asumate de MAPN prin tratatele internaționale semnate cu partenerii externi, conform plafoanelor valorice aprobate, după caz;

l) asigură preluarea și transportul cursanților străini de la punctul de sosire în țară la locul de cazare și retur, gratuit sau contra cost, conform obligațiilor asumate de MAPN prin tratatele internaționale semnate cu partenerii externi;

m) sprijină cursanții străini în ceea ce privește identificarea unor locații adecvate pentru cazare și hrănire, dacă aceștia nu au optat pentru facilitățile puse la dispoziție de instituția de învățământ;

n) proiectează, organizează și desfășoară, la solicitarea partenerilor externi, programe de pregătire personalizate, acestea fiind considerate solicitări suplimentare;

o) organizează activitatea de încasare a taxelor pentru cazare, hrănire, școlarizare și transport intern pentru cursanții proveniți din țări cu care nu sunt încheiate tratate internaționale în domeniu sau prin care nu este instituită obligativitatea suportării acestor cheltuieli de către partea română;

p) acordă sprijin cursanților privind rezolvarea problemelor de urgență medicală;

q) eliberează și înmânează cursanților, în ultima zi de curs, documentele de absolvire a studiilor/cursurilor, raportul de evaluare a activității, precum și cadouri simbolice.

(2) La stabilirea ofertei de cursuri se au în vedere următoarele aspecte: condițiile financiare negociate în cadrul tratatelor încheiate cu partenerii externi, posibilitățile de cazare, existența bazei de antrenament și a logisticii didactice, resursele umane calificate pentru astfel de activități, nivelul de clasificare a informațiilor vehiculate pe parcursul cursurilor și altele asemenea.

(3) Oferta include situația locurilor și a resurselor financiare necesare, precum și fișele de curs, întocmite în limba română, în cazul ofertei adresate personalului din Ministerul Apărării din Republica Moldova și, respectiv, în limba engleză, în cazul ofertei pentru ceilalți parteneri externi.

(4) Invitația de participare la curs este semnată de comandantul instituției de învățământ, se adresează persoanei nominalizate de partenerul extern și include informații despre: denumirea cursului, instituția organizatoare, locația acesteia, perioada de desfășurare, detaliile financiare și punctul de contact.

(5) Hrănirea cursanților străini se asigură, în funcție de condiții, în facilitățile instituțiilor de învățământ sau în afara acestora, după caz, prin acordarea a trei mese zilnice, respectiv a unui plafon valoric cu această destinație, al cărui quantum este stabilit conform prevederilor art. 2 alin. (1) lit. p) și alin. (4).

Art. 5. — Admiterea și înmatricularea personalului armatelor străine la programele de studii universitare și postuniversitare organizate de instituțiile militare de învățământ superior se realizează conform metodologiei aprobate de senatul universitar și întocmite în baza prevederilor actelor normative specifice emise de Ministerul Educației și Cercetării și a celor menționate în tratatele internaționale în domeniu.

Art. 6. — (1) Prezentele norme nu se aplică personalului armatelor străine participant la cursuri acreditate NATO în afara cadrului cooperării bilaterale.

(2) DGMRU poate elabora proceduri operaționale și de sistem în aplicarea prevederilor prezentelor norme.

Art. 7. — În situația în care partenerii externi solicită participarea la programe de studii/cursuri în domeniul apărării, organizate de instituții civile de învățământ din țară, pentru specializări care nu pot fi asigurate de MAPN, DGMRU încheie protocol de colaborare cu instituția respectivă, în calitate de reprezentant al MAPN, cu avizul DCIDA și cu aprobarea ministrului apărării naționale.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**privind aprobarea derogării pentru unele specii din fauna sălbatică**

Având în vedere referatele de aprobare ale Direcției biodiversitate nr. DB/140.791 din 17.04.2025 și nr. DB/140.955 din 7.07.2025,

ținând seama de Avizul Academiei Române nr. 105 din 27.03.2025,

luând în considerare prevederile art. 1 alin. (1) lit. c) din Procedura de stabilire a derogărilor de la măsurile de protecție a speciilor de floră și faună sălbatică, aprobată prin Ordinul ministrului mediului și al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 203/14/2009,

ținând cont de prevederile art. 38 alin. (1) lit. c) și f) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 33 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă deteriorarea sau distrugerea siturilor de reproducere, a zonelor de odihnă sau a unor habitate naturale aferente pentru un efectiv total de 500 de exemplare din speciile cioară de semănătură (*Corvus frugilegus*) și cioară grivă (*Corvus corone cornix*) din Parcul Cancicov situat în municipiul Bacău, județul Bacău.

Art. 2. — (1) Derogarea se stabilește de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, după perioada de reproducere din 2025, până înaintea începerii sezonului de reproducere următor din februarie 2026.

(2) Exercițarea acțiunilor prevăzute de prezentul ordin se va face de către UAT Municipiul Bacău, denumit în continuare *beneficiar*, prin îndepărtare manuală utilizând platforme de lucru la înălțime.

(3) Premergător inițierii intervențiilor asupra siturilor de reproducere, UAT Municipiul Bacău verifică dacă perechi de

vânturel roșu (*Falco tinnunculus*) utilizează cuiburi de corvide, în propriul sezon de reproducere, astfel încât succesul reproductiv al acestei specii să nu fie afectat.

Art. 3. — (1) În termen de 7 zile de la data derogării, beneficiarul are obligația să transmită Direcției Județene de Mediu Bacău un raport asupra fiecărei acțiuni derulate în baza derogării obținute.

(2) Modelul raportului asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Direcția Județeană de Mediu Bacău transmite Agenției Naționale pentru Mediu și Arie Protejate, în maximum 30 de zile de la data aplicării derogării, un raport referitor la rezultatele acesteia în baza datelor prevăzute la alin. (1).

Art. 4. — Controlul aplicării derogării se exercită de către personalul împuternicit din cadrul subunităților teritoriale de specialitate ale autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Diana-Anda Buzoianu

București, 18 iulie 2025.
Nr. 1.906.

ANEXĂ

R A P O R T
asupra acțiunii derulate în baza derogării obținute

— model —

Solicitant
Specia pentru care s-a acordat derogarea
.....
Numărul exemplarelor
Stadiul de dezvoltare
Starea exemplarelor înainte de prelevare
Starea exemplarelor după prelevare
Locul de prelevare
.....

Data prelevării

Mijloace, instalații și metode avute în vedere

.....

Stocarea și destinația specimenelor

.....

MOTIVUL DEROGĂRII

☐ În interesul protecției faunei și florei sălbatice, precum și al conservării habitatelor naturale

☐ Pentru prevenirea producerii unor daune importante, în special asupra culturilor agricole, animalelor domestice, pădurilor, pescăriilor, apelor și altor bunuri

☐ În interesul sănătății și al securității publice sau pentru alte rațiuni de interes public major, inclusiv de natură socială ori economică, și pentru consecințe benefice de importanță fundamentală pentru mediu

☐ În scopuri de repopulare și reintroducere a acestor specii, precum și pentru operațiuni de reproducere necesare în acest scop

☐ Pentru a permite, în condiții strict controlate, într-o manieră selectivă și într-o măsură limitată, prinderea sau deținerea unui număr limitat și specificat de exemplare

☐ În interesul siguranței aeriene, pentru toate speciile de păsări, inclusiv cele migratoare

(Atașați documentele care să justifice acțiunile exercitate în conformitate cu motivul derogării.)

Data

Semnătura

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului-cadru privind studiile universitare de doctorat, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 3.020/2024

Având în vedere:

— prevederile Legii învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 312/DGÎU din 14.07.2025,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul-cadru privind studiile universitare de doctorat, aprobat prin Ordinul ministrului educației nr. 3.020/2024, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 22 ianuarie 2024, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 22 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) referatul de acceptare al conducătorului de doctorat și acordul membrilor comisiei se includ în «dosarul de doctorat»; teza de doctorat se depune în mod oficial la secretariatul școlii doctorale, în format tipărit și în format electronic, însoțită de rezultatul analizei raportului de similitudini realizat de persoana/persoanele desemnată/desemnate, împreună cu rezumatul tezei de doctorat, CV-ul doctorandului și data estimată pentru susținerea publică; secretariatul școlii doctorale certifică îndeplinirea de către doctorand a tuturor obligațiilor din cadrul programului de studii universitare de doctorat; doctorandul

devine absolvent, iar după parcurgerea tuturor etapelor ulterioare i se conferă titlul de doctor prin eliberarea diplomei de doctor;”.

2. La articolul 22 alineatul (1), după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) absolventului care, după presusținerea publică a tezei de doctorat și primirea acordului pentru postarea în transparență timp de 90 de zile calendaristice, ajunge, în timpul derulării procedurilor prevăzute la lit. h), j) și/sau k), în situația în care se atinge durata maximală prevăzută inclusiv în actele adiționale la contractul de studii, nu i se poate interzice dreptul de a susține teza de doctorat.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Direcția generală învățământ universitar comunică prezentul ordin instituțiilor de învățământ superior și Academiei Române, care îl vor duce la îndeplinire.

Ministrul educației și cercetării,
Daniel-Ovidiu David

București, 23 iulie 2025.
Nr. 4.653.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 227

din 16 iunie 2025

Dosar nr. 532/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Ileana Ruxandra Tircă	— judecător la Secția I civilă
Mihai Andrei Negoescu-Gândac	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Petronela Iulia Nițu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ionel Barbă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ramona Maria Gliga	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Cristina Ardeleanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 532/1/2025, a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Elena Adriana Stamatescu, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.129/62/2024.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, conform dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

6. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 16 decembrie 2024, în Dosarul nr. 3.129/62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul silvic), în forma în vigoare începând cu data de 18 iulie 2021, și ale art. 22 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000), se poate considera că sporul de risc de 25% din salariul de bază pentru personalul silvic cu statut de funcționar public beneficiază de un regim special, derogatoriu de la dispozițiile de drept comun în materia salarizării funcționarilor publici, și, în consecință, poate fi acordat la nivelul rezultat din aplicarea sa la salariul de bază majorat cu 15% pentru complexitatea muncii, conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 153/2017), sau este limitat conform art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020), art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021), art. 1 alin. (5) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022), și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023), la cuantumul fix deja stabilit prin raportare la aceste acte normative.

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 120 alin. (4) și (5) din Codul silvic, în forma în vigoare începând cu data de 18 iulie 2021, și ale art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se poate considera că acestea au caracter de norme speciale, cu regim derogatoriu de la prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv dacă sporul de risc de 25% pentru personalul silvic cu statut de funcționar public și indemnizația de grad profesional reprezintă doar componente ale drepturilor salariale și nu pot fi considerate ca având natura juridică de sporuri, compensații, adaosuri, prime, premii și indemnizații în sensul art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, supuse plafonului maxim de 30% din suma salariilor de bază.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 7 martie 2025, cu nr. 532/1/2025, termenul de judecată fiind stabilit la data de 12 iunie 2025.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. Codul silvic

„Art. 120. — (...) (5) Personalul silvic din cadrul autorității publice centrale care răspunde de silvicultură, al subunităților teritoriale ale acesteia, al ocoalelor silvice de regim, al structurilor silvice de rang superior, al Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva și al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură «Marin Drăcea» beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază. (...)”

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000

„Art. 22. — (1) La stabilirea drepturilor salariale pentru personalul silvic se vor avea în vedere următoarele: nivelul studiilor, funcția, titlul științific, vechimea în muncă, vechimea în domeniul silviculturii, locul și condițiile în care își exercită profesia. (...)”

11. Legea-cadru nr. 153/2017

„Termeni

Art. 7. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)

i) *sporul* reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal; (...)

m) *venitul salarial al personalului din sectorul bugetar* cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.”

„Limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi

Art. 25. — (1) Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de

grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz. (...)”

Anexa nr. VIII — Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”

Capitolul I A. Salarizarea funcționarilor publici

„(...) f) Funcții publice specifice de manager public (...)”

3. Funcționarii publici din cadrul aparatului (...) Ministerului Apelor și Pădurilor (...) beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%. (...)”

12. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020

„Art. I. — (...) (3) În anul 2021, începând cu luna ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2020, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

13. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021

„Art. I. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (4) și (4)¹ lit. c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2022, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor de funcție/salariilor de funcție/indemnizațiilor de încadrare lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține la același nivel cu cel ce se acordă pentru luna decembrie 2021 în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

14. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022

„Art. I. — (...) (5) În anul 2023, începând cu data de 1 ianuarie, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2022, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții. (...)”

15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023

„Art. II. — Începând cu data de 1 ianuarie 2024, cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna decembrie 2023, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

III. Expunerea succintă a procesului

16. Prin Cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal cu nr. 3.129/62/2024, reclamantul X, în contradictoriu cu pârâta Garda Forestieră B, a solicitat obligarea pârâtei:

— să înceteze să mai rețină din drepturile salariale lunare acele componente salariale reprezentând spor de risc de 25% din salariul de bază, indemnizație lunară de grad profesional, contravaloare tichete de vacanță, precum și orice alte astfel de drepturi;

— să îi restituie sumele de bani reprezentând componentele salariale: spor de risc de 25% din salariul de bază, indemnizație lunară de grad profesional, contravaloare tichete de vacanță, precum și orice alte astfel de drepturi pe care le-a reținut din drepturile sale salariale, cu titlu de „rețineri” și/sau „corecții brute”, și care, la data prezentei, pentru perioada ianuarie-octombrie 2023 erau în cuantum de 11.525 lei, cuantumul urmând a fi majorat (actualizat), în funcție de situația concretă;

— să reincludă în drepturile sale lunare și să îi plătească lunar componentele salariale reprezentând spor de risc de 25% din salariul de bază, indemnizație lunară de grad profesional, contravaloare tichete de vacanță, precum și orice alte astfel de drepturi pe care le-a reținut;

— să (re)calculeze, retroactiv, pe o perioadă de 3 ani anteriori formulării cererii și să îi plătească sumele de bani reprezentând diferența dintre sumele calculate și stabilite cu titlu de spor de risc de 25%, pe care pârâta, în mod greșit, le-a calculat raportându-se la cuantumul salariului de bază, fără a avea în vedere majorarea cu 15% a acestuia pentru complexitatea muncii, conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, și sumele de bani care i se cuveneau, prin calcularea și stabilirea corectă a sporului de risc de 25%, respectiv prin raportarea acestuia la cuantumul salariului de bază, cu luarea în considerare a cuantumului salariului de bază, astfel cum acesta a fost majorat cu 15%, pentru complexitatea muncii, conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017;

— în viitor, să procedeze la calcularea, raportarea și plata sporului de risc de 25%, având în vedere cuantumul salariului de bază, astfel cum acesta a fost majorat cu 15%, pentru complexitatea muncii, conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017;

— retroactiv, începând cu luna noiembrie 2023, să procedeze la reindividualizarea/redeterminarea indemnizației de concediu de odihnă, în sensul ca, la determinarea acesteia, să ia în calcul, pe lângă salariul de bază, și sporurile și indemnizațiile permanente de care beneficiază și, pe cale de consecință:

— să îi plătească retroactiv, începând cu luna noiembrie 2023, sumele de bani reprezentând diferența dintre sumele care i se cuveneau cu titlu de indemnizație de concediu, în sensul petitelui 6, și sumele pe care le-a plătit cu acest titlu;

— în viitor, la determinarea indemnizației de concediu, să ia în calcul, pe lângă salariul de bază, și sporurile și indemnizațiile permanente de care beneficiază;

— plata sumelor de bani ce fac obiectul acțiunii să fie restituite și plătite în mod global (unitar), și nu eșalonat.

17. În *motivarea acțiunii* a arătat că ocupă funcția de consilier superior în cadrul compartimentului Controlul activității de vânatoare — Direcția de control al regimului silvic și cinegetic din cadrul Gărzii Forestiere B. În plus, deține și gradul profesional silvic de inginer inspector general silvic gradația II, în acest sens fiind anexa la Decizia nr. xxx din 10 iulie 2023.

18. Începând cu luna ianuarie 2023, angajatorul a procedat la reținerea din drepturile salariale lunare a sumelor de bani reprezentând spor de risc și indemnizație lunară de grad profesional, reținere întemeiată pe prevederile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

19. Reclamantul a susținut că sporul de risc este reglementat de o lege specială — Codul silvic, iar modul de calcul al acestui spor și acordarea lui se determină potrivit dispozițiilor altei legi speciale — art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, fapt ce rezultă atât din prevederile legale invocate, cât și din considerentele Deciziei nr. 7 din 12 aprilie 2021, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 11 iunie 2021 (*Decizia nr. 7 din 12 aprilie 2021*).

20. Pe de altă parte, indemnizația de grad profesional este o componentă a drepturilor salariale ale personalului silvic, după cum s-a prevăzut expres prin art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000. Așadar, similar sporului de risc, și dreptul la indemnizația de grad profesional este reglementat de legi speciale — Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 59/2000 și Codul silvic, iar modul de calcul al acestui drept și acordarea lui se determină potrivit dispozițiilor legii speciale — art. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

21. Acordarea sporului de risc și a indemnizației de grad profesional nu contravine art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, deoarece în privința personalului silvic se aplică dispozițiile speciale menționate.

22. În ceea ce privește baza de calcul al sporului de risc, pentru justificarea solicitării formulate, a arătat că, în conformitate cu anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017: „NOTĂ: ... 3. Funcționarii publici din cadrul aparatului (...) Ministerului Apelor și Pădurilor (...), beneficiază, pentru complexitatea muncii, de o majorare a salariului de bază de 15%.”

23. Prin *întâmpinarea formulată* pârâta a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată, și a invocat excepția inadmisibilității și a prescripției dreptului material la acțiune a petitelor nr. 4 și 5 ale cererii de chemare în judecată, raportat la neparcurgerea procedurii prevăzute de art. 37 din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv necontestarea stabilirii cuantumului sporului de risc începând cu data emiterii actului administrativ de acordare a dreptului.

24. Pe *fondul cererii* a arătat că reclamantul a câștigat acordarea drepturilor privind sporul de risc și indemnizația de grad profesional prin sentințe judecătorești prin care Garda Forestieră B a fost obligată la calcularea și plata drepturilor conform legii, respectiv sporul de risc de 25% din salariul de bază și indemnizația de grad profesional silvic. Toate drepturile s-au calculat începând cu data care a fost indicată în titlurile executorii sau începând cu data nașterii creanței, dar acestea nu s-au majorat, deoarece au fost aplicate ordonanțele de urgență care limitează an de an, începând cu anul 2018, cuantumul sporului la cel avut în anul anterior în plată.

25. Prin titlul executoriu prin care s-a stabilit dreptul reclamantului, Decizia nr. 1.035/R din 3 decembrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul civil nr. 4.227/62/2018, s-a stabilit, cu autoritate de lucru judecat, că „în aplicarea prezentei decizii, intimata-pârâtă (...) va ține seama de prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu mențiunea că limita de 30% se referă la un nivel maxim pentru fiecare ordonator de credite și nu la situația individuală a fiecărui salariat”.

26. Începând cu luna martie 2020, Garda Forestieră B a intrat efectiv în subordinea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, iar de la această dată salariului de bază al reclamantului i-au fost aplicate majorările prevăzute de lege (15% majorare a salariului de bază pentru complexitatea muncii), dar, din cauza limitărilor legale explicate, cuantumul sporului de risc a rămas la nivelul din anul 2019.

27. Raportat la limitările anuale ale sporurilor, rezultă că acestea nu sunt aplicate ca procent la salariu și nu se modifică, ele fiind practic înghețate. Cuanumul, adică suma efectivă de plată, nu a mai putut fi modificat, indiferent de modificarea salariului de bază.

28. La termenul de judecată din data de 4 noiembrie 2024, instanța a respins ca neîntemeiată excepția inadmisibilității acțiunii, invocată de pârâtă prin *întâmpinare*, și a pus în discuție aplicabilitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și eventuala necesitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

29. Prin *Încheierea* pronunțată la data de 16 decembrie 2024, s-au dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și suspendarea cauzei.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

30. Instanța de trimitere a constatat admisibilitatea sesizării în ceea ce privește cele două probleme de drept, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, motivat de faptul că tribunalul este investit cu soluționarea în primă instanță a unui proces privind stabilirea și plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice (reclamantul având calitatea de funcționar public în cadrul Gărzii Forestiere B, instituție publică teritorială, finanțată integral de la bugetul de stat).

31. În ceea ce privește caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, precum și dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare, tribunalul a reținut că îndeplinirea acestei condiții de admisibilitate a sesizării se impune a fi analizată în contextul particularităților procedurii reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, care are un caracter special și parțial derogatoriu de la dispozițiile de drept comun.

32. Problemele de drept puse în discuție în speță prezintă un grad de dificultate ridicat, de natură a justifica intervenția instanței supreme, având în vedere că își au izvorul în reglementări nou-intrate în vigoare, iar modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, în raport cu diferite categorii de sporuri/indemnizații, a făcut obiectul mai multor decizii pronunțate de instanța supremă în mecanismele de unificare a practicii, soluțiile adoptate și considerentele ce le-au fundamentat fiind necesar a fi corelate.

33. De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor legale expuse în cuprinsul celor două probleme de drept depinde, în esență, soluționarea acțiunii din prezentul dosar, cele două părți având interpretări diferite asupra acestora.

34. Prin consultarea jurisprudenței s-a constatat că asupra problemei de drept enunțate Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat în sensul admiterii, iar aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

35. Ambele părți au apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, însă nu au expus un punct de vedere distinct cu privire la problemele de drept ce urmează a fi dezlegate, exprimându-și poziția procesuală prin cererea introductivă, respectiv întâmpinarea depusă la dosar.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea unor chestiuni de drept

36. Instanța de trimitere a apreciat că Legea-cadru nr. 153/2017 și, implicit, limitările cuprinse în acest act normativ sunt aplicabile inclusiv personalului silvic cu statut de funcționar public, din interpretarea textelor de lege neputându-se deduce că reglementările cuprinse în art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 și art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 se aplică independent de dispozițiile din Legea-cadru nr. 153/2017 și fără corelare cu acestea.

37. Pârâta Garda Forestieră B se află în subordinea Gărzii Forestiere Naționale, care este, potrivit art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 46/2023 privind organizarea, funcționarea și repartizarea numărului de posturi pentru Garda Forestieră Națională și gărzile forestiere (*Hotărârea Guvernului nr. 46/2023*), instituție publică ce funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale care răspunde de silvicultură, cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, în subordinea autorității publice centrale pentru silvicultură, cu atribuții în controlul aplicării regimului silvic în

fondul forestier național și în vegetația forestieră din afara fondului forestier național și în aplicarea controlului cinegetic pentru întreg teritoriul național.

38. Reclamantul face parte din categoria personalului silvic cu statut de funcționar public, această categorie fiind menționată expres în cuprinsul art. 2 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, lege care devine, astfel, aplicabilă.

39. Faptul că inclusiv în ceea ce privește modalitatea de salarizare a acestei categorii de funcționari este aplicabilă Legea-cadru nr. 153/2017 reiese și din paragraful 51 din Decizia nr. 7 din 12 aprilie 2021.

40. Devenind aplicabilă și în privința acestei categorii de personal, Legea-cadru nr. 153/2017 se aplică sub toate aspectele incidente, deci inclusiv sub aspectul limitării instituite de art. 25 alin. (1) din aceeași lege.

41. Art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, care face vorbire despre sporul de risc și indemnizația de grad profesional ca reprezentând componente ale drepturilor salariale, nu poate fi privit ca reprezentând o normă specială aplicabilă cu prioritate față de Legea-cadru nr. 153/2017 și nici ca fiind contrar diferitelor categorii de elemente ale venitului salarial definite de legea-cadru.

42. Astfel, conform art. 7 lit. i) din Legea-cadru nr. 153/2017, sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal. Sporul de risc de 25% din salariul de bază pentru personalul silvic se încadrează în mod complet în această definiție, iar faptul că acesta este numit în legislația care îl instituie „component al drepturilor salariale” nu îi conferă un regim juridic distinct, derogatoriu.

43. Aceeași este opinia instanței și în ceea ce privește indemnizația de grad profesional, în măsura în care, potrivit art. 7 lit. m) din Legea-cadru nr. 153/2017, venitul salarial al personalului din sectorul bugetar cuprinde salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

44. Cum cele două elemente, salariile de bază și indemnizațiile, sunt evidențiate distinct în cuprinsul definiției venitului salarial, iar indemnizația de grad profesional este numită de legiuitor tot componentă a dreptului salarial (echivalent cu venitul salarial), aceasta nu poate fi considerată ca făcând parte din salariul de bază și, astfel, nu poate fi supusă limitării prevăzute de art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

45. Pentru aceleași considerente, nefiind inclus în salariul de bază, sporul de risc de 25% este apreciat de instanță că se află și sub incidența limitărilor instituite prin art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020, art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021, art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, la cuantumul fix deja stabilit prin raportare la aceste acte normative, modalitatea de determinare în concret urmând însă a fi stabilită de instanță pe baza probelor de la dosar, vizând și modalitatea de punere în executare a hotărârilor judecătorești prin care reclamantului i-a fost recunoscut acest drept și care era cuantumul maxim la care acesta putea fi limitat.

46. Raportat la motivele expuse, opinia instanței de trimitere este în sensul că răspunsul este negativ la ambele probleme de drept sesizate.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii

47. Prin *Decizia nr. 7 din 12 aprilie 2021*, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 11 iunie 2021, s-a statuat că:

„În interpretarea și aplicarea unitară a prevederilor art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, personalul silvic la care fac referire aceste dispoziții beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază, în absența elaborării normelor, regulamentelor, instrucțiunilor și ghidurilor de bune practici, conform prevederilor art. 115 alin. (1) din aceeași lege.”

48. În considerentele acestei decizii s-a reținut că: „51. Existența acestui spor este în concordanță și cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 (...), art. 7 lit. a) și i) din această lege prevăzând că: «În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX; (...) i) «sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal». În anexa nr. VII din Legea-cadru nr. 153/2017, aplicabilă acestei categorii de personal, la art. 9 din capitolul II, denumit «Sporuri și alte drepturi», se prevede că: «Personalul încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii beneficiază de sporurile și indemnizațiile aplicabile domeniului de activitate în care este încadrat».”

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

49. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că nu sunt întrunite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării, lipsind cerința existenței unei chestiuni de drept veritabile și asupra căreia instanța supremă să nu se fi pronunțat, astfel încât au propus respingerea sesizării, ca inadmisibilă.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

50. Analiza condițiilor de admisibilitate a sesizării are ca premisă faptul că aceasta se fundamentează pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

51. Sfera de aplicare a acestui act normativ este circumscrisă prin dispozițiile art. 1, de unde rezultă că ordonanța de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă sa le soluționeze.

52. Potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

53. Așadar, din punctul de vedere al admisibilității, vor fi examinate atât condițiile speciale instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și cele care decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă prin efectul normei de trimitere prevăzute la art. 4 din ordonanța de urgență.

54. Ca atare, admisibilitatea sesizării presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

— existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;

— cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

— existența unei chestiuni de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu și de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei;

— asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și, de asemenea, chestiunea de drept în discuție să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

55. Sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate referitoare la obiectul cauzei în care a fost formulată cererea de pronunțare a hotărârii prealabile și stadiul procedurii, întrucât instanța de trimitere este investită cu soluționarea cererii formulate de un reclamant care face parte din categoria personalului silvic cu statut de funcționar public, fiind pusă în discuție chestiunea acordării sporului de risc de 25% și a indemnizației de grad profesional pentru această categorie de personal, respectiv a împrejurării dacă limitările cuprinse în Legea-cadru nr. 153/2017 sunt aplicabile inclusiv personalului silvic cu statut de funcționar public, față de dispozițiile art. 120 alin. (5) din Codul silvic și ale art. 22 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000. Așadar, litigiul în cadrul căruia s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se circumscrie domeniului de aplicare al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

56. În privința celorlalte condiții, care să facă admisibil demersul, referitoare la *existența unei veritabile chestiuni de drept*, care să genereze, prin interpretări diferite, practică neunitară și asupra căreia *instanța supremă să nu se fi pronunțat*, se constată că ele nu sunt întrunite, în raport cu cele două întrebări ale sesizării, pentru argumentele ce vor fi arătate în continuare.

57. Astfel cum s-a statuat în mod constant în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept autentică, reală, care să prezinte un grad de dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar genera insecuritatea raporturilor juridice (spre exemplu, deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 53 din 21 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1191 din 29 noiembrie 2024; nr. 61 din 28 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1274 din 18 decembrie 2024; nr. 80 din 18 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 14 ianuarie 2025 etc.).

58. Jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, dat fiind că în preambulul acestei ordonanțe de urgență s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor

chestiuni dificile de drept”. Pe de altă parte, în măsura în care prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu s-a derogat de la dispozițiile art. 519 și următoarele din Codul de procedură civilă, acestea rămân aplicabile, ca drept comun în materia sesizării pentru dezlegarea în prealabil a unei chestiuni de drept (deciziile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 71 din 11 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024; nr. 89 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1291 din 20 decembrie 2024; nr. 96 din 25 noiembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 16 ianuarie 2025, etc.).

59. Instanța de trimitere nu a motivat admisibilitatea sesizării din perspectiva existenței unei chestiuni de drept în sensul dispozițiilor legale care reglementează procedura hotărârii prealabile, nu a prezentat argumentele pentru care există o dificultate reală de interpretare, care să justifice o dezlegare de principiu de către instanța supremă, și a exprimat, de altfel, un punct de vedere tranșant asupra problemei de drept.

60. Prin încheierea de sesizare s-a reținut că problemele de drept în discuție au prezenta un grad de dificultate ridicat, deoarece „modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017, în raport cu diferite categorii de sporuri/indemnizații, a făcut obiectul mai multor decizii pronunțate de instanța supremă în procesul hotărârii prealabile și a recursului în interesul legii, soluțiile și considerentele ce le-au fundamentat fiind necesar a fi corelate”.

61. Instanța de trimitere nu a arătat însă care sunt aceste decizii și în ce ar consta dificultățile ridicate de aplicarea lor, în contextul în care, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a reținut, în mod constant, că este în căderea instanțelor investite cu soluționarea cauzelor sarcina de a verifica jurisprudența cu caracter obligatoriu a Înaltei Curți de Casație și Justiție și de a extrage acele elemente care prezintă relevanță în soluționarea litigiului concret, indiferent dacă acestea se află în una sau în mai multe astfel de decizii, pentru a le respecta și a valorifica raționamentul juridic și argumentele care au stat la baza acestora, în situația în care, pentru identitate de rațiune, *mutatis mutandis*, reperele de analiză stabilite își păstrează valabilitatea.

62. În același timp, se constată că, în analiza punctuală a dificultății chestiunilor de drept a căror dezlegare se solicită, trebuie pornit de la împrejurarea că în raporturile dintre părți există deja hotărâri judecătorești care au tranșat faptul că acordarea sporului de risc este subordonată limitării prevăzute de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017.

63. Astfel, prin Decizia nr. 1.035 din 3 decembrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, în care reclamantul din cauza în care s-a formulat sesizarea avea calitatea de recurent-reclamant, s-a dispus obligarea pârâtei să calculeze și să plătească reclamantilor sumele de bani reprezentând sporul de risc de 25% din salariul de bază, conform prevederilor art. 120 alin. (5) din Codul silvic, începând cu data de 21 iulie 2017 și până la stingerea dreptului, reținându-se, în considerente, că: „În aplicarea prezentei decizii, intimata-pârâtă Garda Forestieră B. va ține seama de prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu mențiunea că limita de 30% se referă la un nivel maxim pentru fiecare ordonator de credite și nu la situația individuală a fiecărui salariat”.

64. Or, asemenea dezlegări se opun părților raportului juridic cu efectele autorității de lucru judecat, nemaiputând fi supuse reevaluării jurisdicționale, pentru ca instanța de trimitere să poată formula o sesizare având ca obiect solicitarea de lămurire a unui aspect care a făcut deja obiect al dezbaterii judiciare și respectiv, al dezlegărilor jurisdicționale.

65. Totodată, se constată că, prin Decizia nr. 7 din 12 aprilie 2021, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii a făcut corelația între Legea-cadru nr. 153/2017 și Codul silvic, stabilind că anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 153/2017 este aplicabilă.

66. Astfel, în paragraful 51 al acestei decizii s-a reținut că: „Existența acestui spor este în concordanță și cu prevederile Legii-cadru nr. 153/2017 (...), art. 7 lit. a) și i) din această lege prevăzând că: «În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) salariul de bază reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice, corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în anexele nr. I-IX; (...) i) «sporul reprezintă un element al salariului lunar/soldei lunare, acordat ca procent la salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, în condițiile legii, pentru fiecare categorie de personal». În anexa nr. VII din Legea-cadru nr. 153/2017, aplicabilă acestei categorii de personal, la art. 9 din capitolul II, denumit «Sporuri și alte drepturi», se prevede că: «Personalul încadrat în autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii beneficiază de sporurile și indemnizațiile aplicabile domeniului de activitate în care este încadrat».”

67. Din punctul de vedere expus de complet în legătură cu problema ce constituie obiectul sesizării nu rezultă, odată în plus, în ce ar consta dificultatea, câtă vreme se stabilește statutul Gărzii Forestiere, ca instituție publică finanțată integral de la bugetul de stat, ceea ce o plasează sub incidența art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, iar în privința reclamantului, încadrat în categoria personalului silvic cu statut de funcționar public, s-a apreciat asupra incidenței dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017.

68. În egală măsură, în privința indemnizației de grad profesional, completul ce a formulat sesizarea a arătat de ce dispozițiile art. 22 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, care identifică sporul de risc și indemnizația de grad profesional ca elemente componente ale drepturilor salariale, nu pot fi considerate derogatorii de la prevederile Legii-cadru nr. 153/2017, care, prin art. 7 lit. i), definesc sporul ca element al salariului lunar, iar prin lit. m) a aceluiasi articol, enumerând elementele venitului salarial al personalului din sectorul bugetar, fac referire la „salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare, indemnizațiile lunare și, după caz, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, majorările, adaosurile, primele și premiile, precum și alte drepturi în bani și/sau în natură, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar”.

69. Așadar, față de reclamant există deja o dezlegare în legătură cu regimul juridic aplicabil sporului de risc, care nu este văzut ca un spor în afara legii generale a salarizării, iar aplicarea acestuia trebuie să se facă în limita de 30% prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, dezlegare dată prin Decizia nr. 1.035 din 3 decembrie 2019, pronunțată de Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, anterior menționată.

70. Totodată, există o dezlegare cu caracter de principiu, dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 7 din 12 aprilie 2021 (paragraful 51), care poate fi valorificată la speță, în ceea ce privește corelația ce trebuie realizată între Legea-cadru nr. 153/2017 și Codul silvic.

71. Pentru toate aceste argumente, constatându-se neîndeplinirea cumulativă a condițiilor de admisibilitate enunțate, sesizarea va fi respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Brașov — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 3.129/62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 120 alin. (5) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în forma în vigoare începând cu data de 18 iulie 2021, și ale art. 22 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, cu modificările și completările ulterioare, se poate considera că sporul de risc de 25% din salariul de bază pentru personalul silvic cu statut de funcționar public beneficiază de un regim special, derogatoriu de la dispozițiile de drept comun în materia salarizării funcționarilor publici, și, în consecință, poate fi acordat la nivelul rezultat din aplicarea sa la salariul de bază majorat cu 15% pentru complexitatea muncii, conform anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, sau este limitat conform art. I alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările ulterioare, art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, art. I alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, la cuantumul fix deja stabilit prin raportare la aceste acte normative.

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 120 alin. (4) și (5) din Codul silvic, în forma în vigoare începând cu data de 18 iulie 2021, și ale art. 22 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se poate considera că acestea au caracter de norme speciale, cu regim derogatoriu de la prevederile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv dacă sporul de risc de 25% pentru personalul silvic cu statut de funcționar public și indemnizația de grad profesional reprezintă doar componente ale drepturilor salariale și nu pot fi considerate ca având natura juridică de sporuri, compensații, adaosuri, prime, premii și indemnizații în sensul art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, supuse plafonului maxim de 30% din suma salariilor de bază.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 16 iunie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,

Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

